

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 326/2019
13.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Ђура Благојевић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ ДОО ..., кога заступа пуномоћник Живорад Иконовић, адвокат из ..., ради исплате увећане зараде, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Нишу и Првог основног суда у Београду, у седници већа одржаној 13.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету **СТВАРНО И МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац је Основном суду у Нишу поднео тужбу 06.09.2018. године ради исплате увећане зараде по основу прековременог рада.

Основни суд у Нишу се решењем П1 бр. 2611/18 од 25.10.2018. године огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари. Ставом другим изреке одлучено је да се по правноснажности решења спис достави Првом основном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду.

Својим актом П1 бр. 1351/19 од 13.05.2019. године, Први основни суд у Београду није прихватио своју стварну и месну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду.

Решавајући настали сукоб надлежности у смислу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Први основни суд у Београду.

Чланом 60. ЗПП прописано је да ако је у спору из радног односа тужилац запослени, за суђење је поред суда који је опште месно надлежан за туженог, надлежан и суд на чијем се подручју рад обавља или се обављао.

Према члану 65. став 1. истог закона, ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан под условом да је тај суд стварно надлежан.

У конкретном случају, предмет спора је исплата увећане зараде по основу прековременог рада. Странке су закључиле уговор о раду и анекс уговора, којим су у члану 29. уговориле надлежност Основног суда у Новом Саду или у Београду у случају спора. Тужба је достављена туженом на одговор који је истакао приговор месне ненадлежности Основног суда у Нишу. Имајући у виду да у овом спору није прописана искључива месна надлежност, да је тужилац уз тужбу доставио уговор о раду и анекс уговора о раду, којим су странке уговориле месну надлежност, то је за поступање у овом спору стварно и месно надлежан Први основни суд у Београду, имајући у виду члан 3. став 1. тачка 5. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштва.

На основу члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић